

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 166/12

Λουξεμβούργο, 13 Δεκεμβρίου 2012

Απόφαση στην υπόθεση C-215/11
Iwona Szyrocka κατά SiGer Technologie GmbH

Η νομοθεσία της Ένωσης ορίζει κατά τρόπο εξαντλητικό τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η αίτηση εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

Ο δανειστής πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αναζητήσει το σύνολο των τόκων έως την εξόφληση του κεφαλαίου της οφειλής

Με σκοπό την απλούστευση, επιτάχυνση και μείωση των εξόδων της εκδίκασης διαφορών από διασυνοριακές υποθέσεις, όσον αφορά μη αμφισβητούμενες χρηματικές αξιώσεις, θεσπίστηκε με τον κανονισμό 1896/2006¹ διαδικασία εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής. Ο κανονισμός προβλέπει, μεταξύ άλλων, τα στοιχεία που πρέπει να πληροί η αίτηση εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, όπως είναι, μεταξύ άλλων, το ποσό της αξίωσης. Το έντυπο της αιτήσεως εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής είναι συνημμένο στον κανονισμό (παράρτημα V).

Ο πολωνικός κώδικας πολιτικής δικονομίας ορίζει ότι στις υποθέσεις με περιουσιακό αντικείμενο, για να είναι δυνατός ο υπολογισμός των δικαστικών εξόδων, στην αίτηση πρέπει να αναγράφεται η αξία του αντικειμένου της διαφοράς, εκτός εάν το αντικείμενο της διαφοράς συνίσταται στο αναγραφόμενο χρηματικό ποσό. Σε περίπτωση μη αναγραφής του ποσού αυτού, ζητείται από τον αιτούντα να διορθώσει ή να συμπληρώσει την αίτησή του ή να καταβάλει το οφειλόμενο για την αίτηση τέλους εντός εβδομάδος.

Το 2011 η I. Szyrocka, κάτοικος Πολωνίας, υπέβαλε ενώπιον πολωνικού δικαστηρίου αίτηση για την έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής κατά της εδρεύουσας στη Γερμανία εταιρίας SiGer Technologie GmbH. Η αίτηση, όμως, δεν πληρούσε ορισμένες από τις τυπικές προϋποθέσεις που απαιτούνται κατά τη νομοθεσία της Πολωνίας, όπως είναι η αναγραφή της αξίας του αντικειμένου της διαφοράς στο πολωνικό νόμισμα, καθώς το ποσό του κεφαλαίου είχε αναγραφεί σε ευρώ. Επιπλέον, η I. Szyrocka ζήτησε να της καταβληθούν τόκοι για το διάστημα που μεσολαβεί από μια συγκεκριμένη ημερομηνία έως την αποπληρωμή του κεφαλαίου της αξιώσεώς της.

Το Sąd Okręgowy we Wrocławiu (πρωτοβάθμιο δικαστήριο του Wrocław, Πολωνία) ζητεί από το Δικαστήριο διευκρινίσεις σχετικά με την ερμηνεία του κανονισμού αυτού.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο κανονισμός αυτός αποσκοπεί στη θέσπιση ενιαίου μηχανισμού είσπραξης μη αμφισβητούμενων χρηματικών απαιτήσεων, χωρίς να αντικαθιστά ή να εναρμονίζει τους υφιστάμενους εθνικούς μηχανισμούς είσπραξης τέτοιων απαιτήσεων. Η επίτευξη του σκοπού αυτού θα ήταν, όμως, αβέβαιη, αν τα κράτη μέλη είχαν την ευχέρεια να θεσπίζουν εν γένει, με την εθνική νομοθεσία, επιπλέον προϋποθέσεις αναφορικά με την αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής. Συγκεκριμένα, αν υπήρχε η ευχέρεια αυτή, στα κράτη μέλη θα ίσχυαν διαφορετικές προϋποθέσεις όσον αφορά την αίτηση και, επιπλέον, θα αυξάνονταν οι δυσχέρειες, η διάρκεια και το κόστος της ευρωπαϊκής διαδικασίας εκδόσεως διαταγής πληρωμής. Για τους λόγους αυτούς το Δικαστήριο αποφαινεται ότι ο κανονισμός ρυθμίζει εξαντλητικά τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί η αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

Το Δικαστήριο εξετάζει, εν συνεχεία, αν το εθνικό δικαστήριο μπορεί, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης, να ζητήσει από τον αιτούντα να συμπληρώσει την αίτησή του

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής (ΕΕ L 399, σ. 1)

εκδόσεως ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, αναγράφοντας σε αυτήν την αξία του αντικειμένου της διαφοράς στο πολωνικό νόμισμα, ώστε να καταστεί δυνατόν να υπολογιστούν τα δικαστικά έξοδα. Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, ελλείψει εναρμονίσεως των εθνικών μηχανισμών είσπραξης μη αμφισβητούμενων αξιώσεων, ο τρόπος προσδιορισμού των δικαστικών εξόδων ρυθμίζεται από την εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών. Επομένως, το εθνικό δικαστήριο δύναται ελεύθερα να προσδιορίζει το ποσό των δικαστικών εξόδων, κατά τα οριζόμενα στην εθνική νομοθεσία, υπό τον όρο ότι η ρύθμιση αυτή δεν είναι δυσμενέστερη από εκείνη που ισχύει για παρόμοιες καταστάσεις υπαγόμενες στο εσωτερικό δίκαιο και δεν καθιστά πρακτικά αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση δικαιωμάτων που απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης.

Όσον αφορά, περαιτέρω, το ζήτημα αν ο αιτών δύναται να αναζητήσει τους τόκους έως των αποπληρωμή του κεφαλαίου, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι ο κανονισμός δεν απαγορεύει την αναζήτηση των τόκων αυτών. Το Δικαστήριο τονίζει, συναφώς, ότι τυχόν αντίθετη ερμηνεία θα ήταν αναντίστοιχη προς τον σκοπό του κανονισμού αυτού, διότι θα συνεπαγόταν αύξηση της διάρκειας και της πολυπλοκότητας, καθώς και του κόστους της ευρωπαϊκής διαδικασίας διαταγής πληρωμής και θα αποθάρρυνε τον ενδιαφερόμενο από το να κινησει την ευρωπαϊκή διαδικασία διαταγής πληρωμής και θα τον παρότρυνε να στραφεί στις εθνικές διαδικασίες, στο πλαίσιο των οποίων έχει τη δυνατότητα να αναζητήσει το σύνολο των τόκων. Το Δικαστήριο επισημαίνει, ακόμη, ότι όλα τα ζητήματα ουσιαστικού δικαίου, περιλαμβανομένου του ζητήματος των τόκων που μπορούν να αναζητηθούν στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, ρυθμίζονται, κατ' αρχήν, από το δίκαιο που εφαρμόζεται στην έννομη σχέση από την οποία απορρέει η απαίτηση.

Τέλος, το Δικαστήριο εξετάζει πώς πρέπει το εθνικό δικαστήριο να συμπληρώνει το έντυπο της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, το οποίο δεν προβλέπει ρητώς δυνατότητα αναγραφής της υποχρεώσεως του καθού να καταβάλει στον αιτούντα τους τόκους έως την καταβολή του κεφαλαίου. Το Δικαστήριο εκτιμά, συναφώς, ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπόθεσης της κύριας δίκης, το περιεχόμενο του εν λόγω εντύπου πρέπει να προσαρμοστεί στις ιδιαίτερες περιστάσεις της υποθέσεως, ώστε το δικαστήριο να είναι σε θέση να λάβει μια τέτοια απόφαση. Συγκεκριμένα, όταν ο οφειλέτης διατάσσεται να καταβάλει τόκους έως την καταβολή του κεφαλαίου, το εθνικό δικαστήριο δύναται ελεύθερα να καθορίσει τον τρόπο συμπληρώσεως του εντύπου, υπό την προϋπόθεση ότι το συμπληρωμένο κατά τα ανωτέρω έντυπο παρέχει στον αιτούντα τη δυνατότητα, αφενός, να προσδιορίσει επακριβώς την απόφαση βάσει της οποίας υποχρεούται να καταβάλει στον αιτούντα τους τόκους έως την καταβολή του κεφαλαίου και, αφετέρου, να γνωρίζει με σαφήνεια το επιτόκιο, καθώς και την ημερομηνία από την οποία ζητούνται τόκοι.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582